

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ausführliche Schwedische Grammatik

Dieterich, Udo Waldemar

Stockholm [u.a.], 1840

N:o 172.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62596)

N:o 172.

1. Tiden flyr; när vill du börja, O min själ! För ditt väl
Att med allvar sörja? Gud dig ropat och han ropar Dig ännu.
Hvad gör du? Skuld på skuld du hopar.

2. Stadna och din frid besinna. Gud är sann; Än du kan
Nåd och tillgift vinna. Här är döden, här är lifvet. Märk här-
till! Det du vill, Skall dig varda gifvet.

3. Men förspill ej nådetiden! Ack, så dyr! Se, hon flyr
Och är snart förliden. Dröj ej, tills de onda dagar Hinna opp,
Årens lopp Kraft och mod försvagar.

4. Medan du ännu kan synda, Öfvergif Syndens lif, Ur
förderfvet skynda. Bryt dess vilja, slit din fjättra, Medan du
Har ännu Tid att dig förbättra.

5. Lär att på din brist ej skylla. Haf blott nit! Gör blott
flit! Gud skall bristen fylla. Lär att bedja, vaka, kämpa!
Gud skall då Med dig stå, Syndens välde dämpa.

6. Sök i tron med ångrens smärta, Jesu nåd! Följ hans råd
Med ett ödmjukt hjerta. Då skall dig hans Anda stärka I ditt
kall; Si, han skall Håg och gerning verka.

7. O min Jesu! jag vill hasta Att, med bot, För din fot
Mig i stoftet kasta, Viss att du min synd förlåter. Dig jag vill
Höra till, Jesu! tag mig åter.

8. Jesu! värdes sjelf mig föra På den stig, Der du mig
Lofvat saliggöra. Aldrig från min själ sig skilje Stadig tro,
Stilla ro, From och lydig vilje!

N:o 212.

1. Har jag nåd hos Gud i höjden, Har jag i mitt samvet
trid, O hur lätt jag umbär fröjden Af en yr och fåfång tid!
Ingen önskan står mig åter, Ingen sorg mitt lugn förstör; Ty
af Jesu mun jag hör: "Dina synder jag förlåter; Mig, min vän!
ditt hjerta gif, Och du har ett evigt lif."

2. Dig, min Gud, jag hjertat gifver Nu från syndens bör-
da fritt; Ditt i lif och död det blifver, Och i evigheten ditt.